

פחד דוד

יו"ל ע"י מוסדות "אורות חיים ומשה" ישראל

בנשיאות בנש"ק מורנו ורבנו הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

בן הצדיק המלובן רבי משה אהרן פינטו זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלובן רבי חיים פינטו זיע"א

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

הדלקת נרות 17:58 | 18:14 | 18:05 | 18:16

מוצאי שבת 19:09 | 19:11 | 19:11 | 19:12

רבינו תם 19:50 | 19:47 | 19:49 | 19:50

משכיל לדוד

דבקות עם ישראל בתורה הקדושה

ידוע סיפור המעשה על רב סעדיה גאון שהיה עושה לגלוגי שלג ומייסר עצמו. וכשנשאל לפרש מנהגו זה, השיב שכל יום הוא בוכה ומצטער לפני ה' יתברך על כך שלא זכה להכירו ביום האתמול כפי שהוא מכירו ביום הזה, ואילו היה מכירו ביום שחלף כפי שהוא מכירו ביום הנוכחי, היה עובד אותו ביתר דבקות וכוונה. ומכיון שהפסיד את ההשגה בעבודת ה' ביום שכבר חלף, הוא מצטער ובוכה על כך.

ונראה לבאר שכאשר בני ישראל באו למשה ואמרו לו שאף הם עמדו בסניי וקיבלו את התורה ולפיכך ברצונם לקיימה, הם הביעו בכך את רצונם העז לדבוק בדרכי ה'. ומשמע שהתעוררו המה למלא את חלקם בעבודת ה' לאחר שהקב"ה גילה את עיניהם ופתח את ליבם בניסיו ובנפלאותיו. באותו יום שאמרו למשה דברים אלו, הם העידו על עצמם שאכן ראויים הם להיות עמו של הקב"ה. ונראה שמשם נתן תחילה את התורה לבני לוי כדי לראות האם אכן בני ישראל יקומו ויתבעו את התורה לעצמם. דהיינו, שהיה זה מבחן לתגובתם של בני ישראל האם אכן מכירים הם בכוחה וחשיבותה של התורה.

חז"ל אומרים שאדם שיש לו שליטה בדברי התורה, באמצעות שליטה זו יש לו שליטה על כל העולם כולו. ודבר זה הבינו והפנימו בני ישראל ועל כן ביקשו את התורה גם לעצמם, בכדי שיוכלו לפעול לטובת קיומו של העולם העומד וניזון מכוח דברי התורה הקדושה. וזהו כלל גדול לכל העולם כולו, שהחפץ לדבוק בה' ולהשפיע השפעה טובה על הבריאה, עליו להתחבר אל התורה, היות והיא זו המעניקה כוח וחיות ליקום כולו.

נהה חלק מאותו דור שבא בתביעה לפני משה, לא עמד במעמד הר סיני ואף לא ראה את ניסי ה' יתברך במצרים ובמדבר, כי כל יוצאי מצרים מגיל עשרים ועד שישים מתו במדבר, ומכל מקום אמרו "אף אנו עמדנו בסניי". ודברים אלו העידו והוכיחו שבני ישראל האמינו באמונה שלימה בקב"ה ובתורתו למרות שלא עמדו בגופם במעמד הר סיני, אלא רק נשמתם קיבלה את התורה. ועל אף שרק אבותיהם קיבלו את התורה בגופם ממש, האמינו הם בלב שלם שהתורה היא התכלית ולכך ביקשוה לעצמם.

וממשיך רש"י ומבאר את הנאמר "ולא נתן ה' לכם לב לדעת" - שאין אדם עומד על סוף דעתו של רבו וחכמת משנתו עד ארבעים שנה ולפיכך לא הקפיד עליכם המקום עד היום הזה אבל מכאן ואילך יקפיד. וביאור דבריו הקדושים שדרך התלמיד לרדת לסוף דעת רבו רק לאחר ארבעים שנה, ואף בני ישראל נתעוררו לדבקות הבורא לאחר ארבעים שנותיהם במדבר, שעתה הגיעו לידי תכלית האמונה. ועד עתה הקב"ה לא כעס עליהם על שלא זכו לרכוש מדרגה זו, שהרי אין אדם יורד לסוף דעת רבו אלא לסוף ארבעים שנה. אך משחלפו ארבעים שנה, עליהם להפנים את המסר ולדרוש את קירבת ה'.

"ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיכם את כל אשר עשה ה' לעיניכם בארץ מצרים ולפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו. המסות הגדולות אשר ראו עיניך האותות והמופתים הגדולים ההם. ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועיניכם לראות ואזנים לשמוע עד היום הזה". (דברים כט, א-ג)

מבאר שם רש"י "לב לדעת" - להכיר את חסדי הקב"ה ולדיבק בו". והנה בהמשך דבריו מקשה רש"י על הנאמר "עד היום הזה" - וכי יתכן לומר שעד היום לא נתן להם הקב"ה להכיר את חסדי הבורא במשך כל ארבעים שנותיהם במדבר, הרי לא יעלה על הדעת לומר זאת. על כן מבאר רש"י שבאותו יום בו נתן משה את ספר התורה לבני לוי, באו לפניו עם ישראל ואמרו לו - 'משה רבנו, אף אנו עמדנו בסניי וקיבלנו את התורה וניתנה לנו, ומה אתה משליט את בני שבטך עליה'. כששמע משה את דבריהם שמח על ליבו ואמר להם "היום הזה נהייתם לעם", היום הזה הבנתם שאתם אכן דבקים וחפצים במקום.

משמעות הדברים היא שעד לאותו יום, בני ישראל טרם גילו את דעתם על שמחתם לקבל את התורה, אך באותו יום שבאו אליו והביעו את רצונם אף הם לקבל את התורה, ידע משה שאכן רוצים וחפצים המה להידיבק בדרכי ה'. וטענתם של ישראל היתה על כך שמשם אינו יכול לתת את התורה רק לשבט לוי, שהרי גם הם עמדו לרגלי הר סיני והכריזו 'נעשה ונשמע'. ובאותו יום בו גילו את דעתם אמר משה "היום הזה נהייתם לעם".

ועל אלה הדברים יש לעורר ולהקשות, וכי עד היום הזה שבו גילו את דעתם ורצונם לדבוק בתורה לא ידע משה שזהו אכן רצונם. וכן קשה מדוע מלכתחילה בחר משה להעניק את התורה לבני שבטו - שבט לוי ולא נתנה לכל העם כולו. קושיה נוספת המתעוררת היא על דברי בני ישראל - 'ומה אתה משליט את בני שבטך עליה', ויש להבין מה היתה כוונתם של ישראל באומרם זאת.

ונראה לומר ש'בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו'. ככל שהאדם מגלה דעתו לדבוק בדרכי ה', הקב"ה עוזר לו לעשות כן. מצינו בפסוקים שמשם אומר לישראל (דברים כט, ג) "ולא נתן ה' לכם לב לדעת" וגו', משמעות דברים אלו שהקב"ה כבר גילה את כוחו וגבורתו בפני בני ישראל בכל האותות והמופתים שעשה להם במצרים, ועתה מצפה הוא מזרעם של יוצאי מצרים שייקחו מוסר לעצמם ואף הם יקיימו את חלקם ויתקברו אליו. וכגון זה כשאדם מורה לחברו את הדרך להגיע למקום פלוני, הוא אינו לוקח אותו בעצמו אלא רק מורה לו את הדרך מתוך ציפייה שהאדם ילך בעצמו על פי הדרך שהורו לו. ואף הקב"ה הורה לעם ישראל את הדרך הישרה והנכונה בכך שפקח את עיניהם וליבם לראות ולהכיר בניסי ה', ועתה השלמת המלאכה מוטלת עליהם להתקרב בעצמם אל ה' יתברך.

הילולא דצדיקיא

- כא - רבי אהרן אבוחצירא
- כב - רבי יהודה בן שמחון
- כג - רבי יהודה מאיר גץ
- כד - רבי ישראל מאיר הכהן, בעל ה"חפץ חיים"
- כה - רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב
- כו - כ"ק מרן רבי חיים פינטו הגדול זיע"א
- כז - רבי שר שלום מבעלז

המעוניין לקבל את העלון בדוא"ל
ישלח הודעה: p@hpinto.org.il

במסילה נעלה

שביבי אמונה ובטחון מפקנסו של מו"ר
הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

מטבע על המצבה

ר' שלמה אסרף ז"ל היה קרוב משפחתו של ר' מרדכי כנפו בעל הבית שלי במרוקו, ייבדל לחיים טובים אמון. בכל שנה היה נוהג מר אסרף להגיע להילולת הצדיק רבי חיים פינטו זיע"א במרוקו ביחד עם בני משפחתו, והיה מעורר שמחה גדולה בקרב הציבור בעת שהיה מקים קול רעש גדול, עד שכל המשתתפים היו נסחפים עימו בהילולא מתוך שמחה, תפילות ובקשות על קבר הצדיק.

באחת השנים, יום קודם ההילולא בתו של אסרף בלעה מטבע. בכל הצילומים שנעשו לילדה המטבע נראה כשהוא תקוע סמוך לריאות, דבר המהווה סכנה ממשית לחיי הילדה.

ר' שלמה מיהר להתקשר אליי וסיפר לי את אשר ארע עם בתו. עוד הוסיף ואמר שכיון שהמטבע מונח במקום מסוכן ייעצו להם הרופאים להטיס את הילדה במהירות לצרפת, ושם באמצעות ניתוח יוצאו רופאים מומחים את המטבע מגופה. ומכיון שמדובר בפיקוח נפש אין כל אפשרות להתעכב ולדחות את הניתוח, ולכן הוא ובני משפחתו ייאלצו לבטל את השתתפותם בהילולת הצדיק.

הצטערתי מאד לשמוע את דבריו ואמרתי לו: "הרי כל שנה אתה מגיע עם בני משפחתך להילולא ואתה גורם שמחה רבה

לכלל המשתתפים. ואיך לא תשתתף השנה בהילולת הצדיק? הרי חסרוך ימעיט מעוצמת האירוע הקדוש?!"

"וכיצד אוכל לסכן את חייה של בתי"? שאל. לפיכך אמרתי לו: "בוא לכאן אתה וכל בני משפחתך, ותראו שהקב"ה יעזור".

גב' אסרף שמעה את הדברים שאמרתי לבעלה אולם חששה מאד לחייה של בתה. קשר מיוחד היה לה דווקא עם בת זו שנולדה אחרי הרבה בנים, בזכות ברכתו של כ"ק אבא זיע"א, שברך אותה שתזכה לבת בתוך שנה, וברכתו התקיימה ברוך ה'. ועל כן גב' אסרף חששה להמתין עם ביצוע הניתוח שיכול להביא להצלת ילדתה.

כיון שביקשתי מר' שלמה שישאר במרוקו, פנו בני משפחת אסרף לכמה בתי חולים שונים במרוקו, בניסיון לראות האם ניתן לטפל בילדה מבלי לטוס עימה לצרפת, ושמה יתחולל לפתע נס והמטבע יזוז לבד ממקומו המסוכן. אולם בכל הצילומים שנעשו לילדה בבתי החולים השונים בהם היו - נראה היה כי המטבע תקוע באותו מקום ולא זו ממונ.

בשעה שלוש לפנות בוקר צלצלו אליי בני המשפחה, וביקשו שאתן להם רשות לנסוע לצרפת כעצת הרופאים ובכך להיעדר מהילולת הצדיק.

כשראיתי את גודל דאגתם וחרדתם מהמצב המסוכן שבו הם מצויים אמרתי להם לבסוף: "לכו לערוך לילדה צילום נוסף ואחרון. אם המטבע עדיין נמצא במקומו - סעו לצרפת,

אך אם המטבע כבר אינו באותו מקום - הגיעו להילולא במוגאדור".

וכך היה. צילום נוסף נערך לילדה מתוך תקווה קלושה שהמטבע זו ממקומו, אך הנה - הפלא ופלא, המטבע לא נראה בצילום כלל! כיון שכך, נערכו לילדה צילומים נוספים, אולם בכלם לא היה כל זכר למטבע.

בני המשפחה שמחו ללא גבול ומיהרו להגיע להילולא במוגאדור. בבואם, לא סיפרו לאיש על תוצאות הצילומים ופנו מיד לבית העלמין. כיון שהגיעו בשעת בוקר מוקדמת היה שער בית העלמין עדיין סגור, ועל כן ביקשו מהשומר שיפתח אותו בפניהם, בשמחה רבה נכנסו לבית העלמין והחלו לרקוד בין המצבות.

כשהגיעו לקברו של הצדיק רבי חיים פינטו זיע"א הבחינו לגודל תדהמתם שעל המצבה מונח בשלווה מטבע זהה במדויק למטבע שאותו בתם בלעה!!!

כשהגיעו יהודים נוספים למקום, בני המשפחה הנרגשים סיפרו להם על הנס הגדול שאירע עימם, שבשעה שלוש לפנות בוקר נעשו הצילומים שהראו שהמטבע נעלם מגוף הילדה, ובשעה שש מצאו את אותו מטבע על קברו של הצדיק!

כשהגעתי למוגאדור הבחנתי כבר ממרחק בשמחתם העצומה של בני משפחת אסרף אשר סיפרו לי על הנס העצום שארע עימם, וסיפורם זה גרם לקידוש ה' גדול מאד שכולם ראו בכך את יד ההשגחה וכוח האמונה.

במרה מפטירין

הפטרת השבוע:

"קומי אורי". (ישעיה ס)

הקשר לשבת:

הפטרה זו היא אחת משבע שבתות של נחמה שמפטירין החל משבת שאחרי תשעה באב.

נצור לשונך

תולה ארץ על בלימה

ישועות בכח לימוד זכות

מצינו בגדעון בן יואש, שבימיו היו ישראל בצרה, והיה הקדוש ברוך הוא מבקש אדם שילמד עליהן זכות ולא היה מוצא, שהיה הדור דל במצות ובמעשים. כיון שנמצא זכות בגדעון, שלמד עליהם זכות, מיד נגלה אליו המלאך "ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל" - בכח זכות שלמדת על בני

בטוב טעם

טעמי מנהגי ישראל

כשהולכים לצדיק נוהגים לרשום את השמות על גבי פתקא, ואחר כך הצדיק מזכיר את כל הבאים בכללות.

המקור לכך הוא בספר הזוהר הקדוש שבזמן שיש דין בעולם [כמו בראש השנה] אין לאדם להזכיר את שמו יחידי לפני ה', שאם כך יזכירו גם את חובותיו. ולפיכך מזכירים את כולם לטובה ביחד.

מן האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

אבני התורה כנגד יצר הרע

"וזהו ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר ה"א נותן לך והקמות לך אבנים גדולות ושדת אותם בשיד. וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבוא אל הארץ אשר ה"א נותן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דיבר ה"א אבותיך לך". (דברים כז, ב-ג)

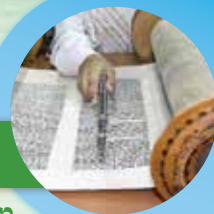
נראה לפרש פסוקים אלו ולומר שביכולתה של ארץ ישראל להתקיים רק אם יכתבו את דברי התורה על גבי אבנים. וזאת משום שהאדם נברא מן הארץ, ואף האבנים באות מן הארץ, והיות וקיום הארץ תלוי בדברי תורה, על בני ישראל לרשום אותם על גבי האבנים שאף הן באו מן הארץ, וכך כאשר עם ישראל יסתכלו באבנים מיוחדות אלו, הם ייזכרו מנין באו ולאן ישובו, ומהי תכליתם בארץ ישראל, תכלית אשר מעניקה את הכוח והחיות לארץ ישראל.

ומוסיף ומבאר רבנו בחיי - "כוח התורה הכתובה באבנים היא המעניקה כוח לכבוש את הארץ". שזכות התורה עומדת לבני ישראל, וממנה יונקים המה עוצמה וגבורה במלחמה כנגד אויביהם. ונראה עוד לומר שבכדי שאדם יחוש בשמחה בשעה שהוא מתגורר בארץ המובטחת למרות שנאמר (ברכות ה, א) "ארץ ישראל נקנית ביסורים", עליו לקיים את דברי התורה בשמחה ולא כמי שכפאו שד, ואז יזכה שאף המגורים בארץ הקודש ינעמו עליו ויהיו קלים בעיניו.

ונראה להוסיף על דברים אלו ולהסביר את הציווי של כתיבת התורה על גבי האבנים בכך שהיצר הרע הינו קשה כאבן, ואם כן הדרך להתגבר עליו ולהכניעו היא רק על ידי לימוד תורה החקוקה באבן. ומובא בחז"ל (מנחות כט, ב) שבזמן שהראה הקב"ה למשה דור דור ודורשיו, הבחין משה בגדלותו העצומה של רבי עקיבא ששינה מאורחותיו והנהגותיו עד שנעשה לגדול בישראל, ומשה שהתפעל מהתנהגות זו של רבי עקיבא, ביקש מהקב"ה שיוריד את התורה לעם ישראל באמצעותו, ואמר לו ה' שהוא ייעד אותו להוריד את התורה לעם ישראל, ולרבי עקיבא מזומן תפקיד ויעוד אחר בעולם.

והנה רבי עקיבא הגיע לדרגתו הרמה מכוח זה שראה כיצד האבנים נשחקות על ידי המים, והסיק קל וחומר שאם בכוח המים להמיס את האבן, כך גם יהא בכוח התורה המשולה למים להמיס את יצרו הרע המשול לאבן ולפתוח מסילות בליבו ללימוד ולהבנת דברי התורה הקדושה. וכשם שהמים רק חוקקים באבן אך אינם מעלימים אותה לגמרי, כך גם התורה ממיסה את כוחו של היצר הרע הקשה כאבן אך אין ביכולתה להעלימו לגמרי, היות והיצר הרע לובש צורה אחת ופושט צורה אחרת, ובכל פעם בא לאדם בתחבולות מתחבולות שונות. על כן יש לו לאדם לקחת דברים לליבו ולעמוד על המשמר כל הזמן בכדי שיצרו הרע לא יקום עליו להורגו, וכבר אמרו חז"ל (קידושין ל, ב) - "בראתי יצר הרע, בראתי לו תורה תבלין".

ועוד ידוע שגם בארץ יש כוח לקליפה וליצר הרע, ואפשר להכניעו רק בזכות שדברי התורה נכתבו באבנים של ארץ ישראל, וכשבני ישראל לומדים תורה בארצם הם מכניעים את יצר הרע.

אמרי שפר

מדרשי חז"ל על פרשת השבוע

השמיעה מקבלת התפילה

"הסכת ושמע ישראל". (דברים כז, ט)

אם שמוע תשמע תשמע תפלתך כגון חוני המעגל בשעה שנצטרכו ישראל לגשמים ונתכנסו אצלו ואמרו לו התפלל עלינו שאנו צריכין למטר - מיד עג עוגה ועמד בתוכה לקיים מה שנאמר (חבקוק ב) "על משמרת אעמודה".

התחילו גשמים מנטפין. אמר: לא כך שאלתי! אלא גשמי רצון ברכה ונדבה. התחילו הגשמים יורדים כתקנן.

מי גרם לו להיות מתפלל והקדוש ברוך הוא שומע את תפלתו?

על ידי שהיה שומע לדברי תורה.

(מדרש תנחומא)

לא עומדים בפניהם

"וזהו בעברכם את הירדן תקימו". (דברים כז, ד)

בוא וראה כמה נסים נעשו באותו היום:

עברו ישראל את הירדן, ובאו להר גרזים ולהר עיבל יותר מששים מיל. ואין כל בריה יכולה לעמוד. וכל מי שהיה עומד בפניהם מיד נתרוז שנאמר (שמות כג) "את אימתי אשלח לפניך" וגו'.

ואחר כך הביאו את האבנים ובנו את המזבח וסדוהו בסיד וכתבו עליו את התורה בשבעים לשון שנאמר (דברים כ"ז) "באר היטב", והעלו עולות ושלמים ואכלו ושתו ושמחו, ובירכו וקיללו, וקפלו את האבנים והלכו ולנו במקומן, שנאמר (יהושע ד) "והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה".

(פסיקתא זוטרתא)

זכותה של ארץ ישראל

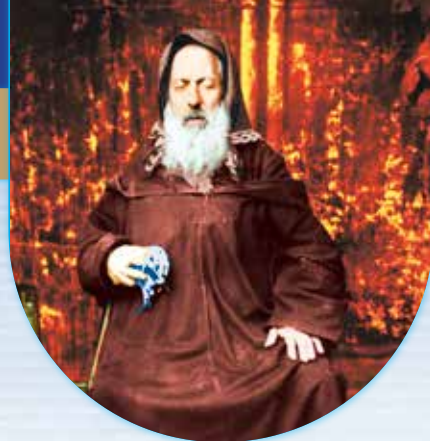
"יפתח ה' לך את אוצרו הטוב". (דברים כח, יב)

אמר רב חסדא; מיום שחרב בית המקדש - לא ירדו גשמים מאוצר טוב, שנאמר "יפתח ה' לך את אוצרו הטוב" וגו'.

בזמן שישראל שרויים בארצם גשמים יורדים מאוצר טוב, ובזמן שאין ישראל שרויים בארצם אין גשמים יורדים מאוצר טוב.

(י"לקוט שמעוני)

זכר צדיק לברכה

כ"ק רבי חיים פינטו הגדול זיע"א לרגל יומא דהילולא כ"ו אלול

אורו הזך והטהור של הנר המערבי, הצדיק המקובל הקדוש כ"ק רבינו חיים פינטו הגדול זיע"א, יצא לתהילה בכל קצוי ארץ כבר מימי בחרותו, כשתפס והנהיג לעצמו חיי תורה וקדושה אותם ראה וקיבל בבית אבותיו הקדושים זיע"א. הוא התפרסם בקרב קהילות היהודים בכל ערי מרוקו, וגם הנכרים כיבדו אותו עד מאד, והתייחסו אליו כאיש קדוש פועל ישועות.

ברכותיו של הצדיק שיצאו מפיו הטהור, חוללו ניסים וישועות בבחינת 'צדיק גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים', נסים וישועות שיהודים רבים זוכים לראות גם בימינו אנו כאשר עולים לציונו הקדוש ומעתיירים בתפילה לפני אבינו שבשמים שיפקוד אותם בדבר ישועה בזכות הצדיק המלומד בניסים מן רבי חיים פינטו זיע"א.

באחד מימי ההילולא של רבי חיים פינטו זיע"א, הגיעה אשה אחת, וספרה לנוכחים סיפור מדהים:

שנה קודם לכן נתגלו בעיניה בעיות קשות, אשר היו עלולות להביא עד לכדי עיוורון מוחלט. היא ביקרה אצל רופא עינים בכיר שאמר לה שהוא מאבחן בעיה רפואית מסויימת, וכי חייבים לנתח את העין.

אותה אשה חששה מאד מכך, וסיפרה לנוכחים שהיא הלכה אל הצדיק רבי דוד פינטו כדי לקבל ברכה. ורבי דוד אמר לה להתחיל לשמור מצוות, ועל ידי כך, זכות הצדיק רבי חיים זיע"א תגן עליה והיא תתרפא.

כדבריו כך היא עשתה, היא קיבלה עליה להתחזק בשמירת התורה והמצוות והאמינה בכל לבה שזכות הצדיק תעמוד לה לרפואתה. ביום הניתוח, הרופא ערך לה בדיקות לקראת הניתוח, ואז התרחש הפלא. ברגע בו התחיל הרופא לבדוק אותה, הוא אמר לה שהיא לא צריכה שום ניתוח! דבר שהוא ממש בלתי אפשרי על פי דרך הטבע.

מו"ר שליט"א שנכח באותו מעמד ושמע את הדברים כמו אזניו, התבטא ואמר כך: "רואים אפוא, כי ה' יכול לשנות סדרי בראשית. שהרי כל הצרות באות על האדם, הם אך רק כדי שהוא יחזור בתשובה, וכאשר הוא אכן חוזר בתשובה, השם יתברך מוריד ממנו את כל צרותיו וייסוריו שלא על פי דרך הטבע".

כזה הוא גם סיפורה המפעים של גב' זורות

אלקיים שתחי' שנסעה לפני מספר שנים למרוקו בכדי להשתטח על קברי צדיקים. נהג המונית, שהסיע אותה, שאל אותה: "בשביל מה את נוסעת לבקר אנשים מתים? אין לך מה לעשות? תלכי לבקר אנשים חיים!"

גב' אלקיים השיבה לנהג ואמרה לו "אם כך, מחר אני לא צריכה אותך".

מדוע? שאל הנהג?

"מפני שמחר מתוכננת לי נסיעה למוגאדור, לקברו של רבי חיים פינטו הגדול. ואני רואה שנסיעות למקומות כאלה אינן מוצאות חן בעיניך, אני מעדיפה לנסוע עם נהג אחר, שמעריך ומכבד את הצדיקים שלנו, שאף במותם הם נקראים חיים".

הנהג המרוקני, המשיך ללגלג על גב' אלקיים שמבזבזת את זמנה וכספה כדי לבקר קברים של אנשים מתים. ותוך כדי שהוא מדבר, לפתע פתאום הוא קיבל שיתוק בפניו, פניו התעוותו והוא לא היה מסוגל להוציא מילה מפיו.

כעת חדרה ההכרה למוחו, כי זוהי תוצאה ישירה של דבריו כנגד גדולי עם ישראל והזלזול בכבודם של הצדיקים, אלו שלאחר פטירתם קרויים 'חיים'.

הנהג התחרט על התנהגותו, ומיד הביא לגב' אלקיים נרות בכדי שתדליק אותם על ציונו של הצדיק ותבקש את סליחתו. גב' אלקיים הזדרזה ונסעה להתפלל על קברו של רבי חיים הגדול, בכדי לקדש שם שמים ברבים, ואכן חפצה צלח בידה:

באותם רגעים שהיא התפללה מעמקי לבה, ליד ציונו של הצדיק רבי חיים פינטו זיע"א, היא התקשרה אל הפלאפון של הנהג והודיעה לו, כי ברגעים אלו היא מתפללת עבורו אצל הצדיק רבי חיים פינטו.

הנס הגדול אירע:

תוך כדי השיחה בין הגב' אלקיים לנהג, השיתוק שתקף אותו נעלם כלא היה, והוא החל לדבר כמימים ימימה. הוא כמובן, הודה לגב' אלקיים על תפילותיה, הודה לרבי חיים פינטו הצדיק זיע"א ולבורא העולם, וקיבל על עצמו להיזהר מכאן ולהבא בכבוד הצדיקים, הגדולים במיתתן יותר מן החיים.

תגיד את שמי

רבים שואלים כל העת, מהו הסוד הטמון בהזכרת שמו של כ"ק רבי חיים פינטו זיע"א, לא סוד הוא שישועות רבות אירעו במשך מאות שנים בזכות התפילות והזכרת זכותו של הצדיק. בספר 'אנשי אמונה' התפרסמו סיפורי מופתים בזכותו של הצדיק שחולל נפלאות בחייו ולאחר פטירתו. ומסתבר שכבר בחייו העניק רבי חיים זיע"א עצמו את הסגולה הנפלאה הזו לתלמידיו רבי מסעוד בן עבו זצ"ל, מחכמי מארקט, שהיה מזדמן מידי פעם לעיר מוגאדור.

באחת ההזדמנויות נכנס רבי מסעוד להקביל את פני רבו כ"ק רבי חיים פינטו זיע"א כמנהגו, כדי לקבל את ברכת הדרך מהצדיק.

מה גדלה השתאותו כאשר באותו מעמד, רבי חיים זיע"א השיב את פניו ריקם, הוא סירב לברך אותו, ואף הורה לו לא לעזוב את העיר.

חלפו יומיים, ורבי מסעוד נכנס לרבי חיים זיע"א כדי לקבל ממנו ברכת פרידה לרגל נסיעתו לביתו. ושוב למרבה הפלא, רבי חיים זיע"א מסרב לברכו, ואינו מניח לו לעזוב את העיר.

היה זה ביום חמישי בשבוע כאשר רבי מסעוד נכנס בפעם השלישית לרבו כ"ק רבי חיים זיע"א, ואמר לו כי הוא חייב לנסוע לביתו, כדי להספיק להגיע לביתו שבמארקט עוד לפני כניסת השבת.

כ"ק רבי חיים זיע"א שהבחין בחוסר סבלנותו של רבי מסעוד, שביקש לשוב, בכל מחיר, לביתו לפני כניסת השבת, אמר לו: "אני רואה כי אתה ממחר לשוב הביתה ולא רוצה לחכות. יהי כן, אולם, אם תהיה בצרה תצעק אלי, ותקרא לי. אפילו כשתהיה במרחקים - תגיד את שמי רבי חיים פינטו, ותראה ניסים ונפלאות".

רבי מסעוד נענע בראשו לאות הסכמה, ונצר את הדברים בלבו.

באמצע הדרך תקפו את עגלתו שודדי דרכים, הם התכוונו להרוג אותו וליטול ממנו את כל רכושו. או אז נזכר רבי מסעוד בדברי רבו כ"ק רבי חיים זיע"א, והחל לצעוק בקול גדול שזכות רבי חיים פינטו זיע"א תגן עליו.

ואז אירע הנס: חבורת השודדים שמעו לפתע קול רעש גדול ממקור לא ברור 'ליסטים ליסטים'. מהומה ופחד נפלה עליהם, הם חששו שקבוצת שודדים מגיעה למקום ועומדת להרוג אותם. הם עזבו מיד את רבי מסעוד ונמלטו בבהלה מהמקום.

רבי מסעוד התעשת מהתגלגלות העיניים והבין כי י' ה' היתה בדבר, וכי זכותו של הצדיק עמדה לו להינצל ממות בטוח. כשהגיע לשלום לביתו, סיפר לבני משפחתו על הנס הגדול שאירע לו.

לא אעזוב אותכם

הנר המערבי כבה ביום כ"ו לחודש אלול שנת ה'ת"ת, לא לפני שהצדיק ביקש מתלמידיו להמשיך ולהתחזק בשמירת התורה וקיום המצוות, תוך שהוא מבטיח להם מפורשות:

"דעו לכם תלמידי אהובי! אני אמשך ואעמוד לפני הקדוש ברוך הוא בתפילה לאחר מותי, כפי שעשיתי גם בחיי. לא אעזוב אתכם במוותי, כפי שלא עזבתי אתכם בחיי".

רבי חיים זיע"א, נטמן בבית העלמין הישן במוגאדור. זכותו תהא מגן וצנינה עלינו ועל כל עמו ישראל לטובה ולברכה, שנזכה להכתב ולהחתם בספר החיים והשלום בשמחת הגאולה השלימה. אמן.